

18

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAŞOV
Secția de Contencios Administrativ
și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Şedință publică din 2007
Completul compus din :

PREŞEDINTE

- președinte de secție
- judecător
- judecător
- grefier șef secție

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de **reclamanta Brașov** împotriva sentinței civile nr. Com din aprilie 2007 pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. , având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de iunie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, iunie 2007.

C U R T E A :

Asupra recursului de față;

Constată că, prin sentința civilă nr. 2007 a Tribunalului Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, a respins acțiunea formulată de reclamanta Brașov în contradictoriu cu intimatele Direcția generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov.

Pentru a pronunța această sentință primă instanță a reținut că, debitul în sumă de lei, reprezentând contribuție pentru asigurări sociale de sănătate datorate persoanele pentru care plata se suportă din B.A.S. a

fost corect menținut, nefăcând obiectul deciziei nr. – contestată, deoarece decizia conține numai accesorii la debitele principale – contribuții.

Suma de lei și suma de lei achitare de reclamantă cu chitanța seria nr. din .09.2006, conform numerelor de evidență a plășii menționate de reclamantă, reprezintă dobândă aferentă contribuției de asigurări pentru șomaj de 3 % datorat de angajator, respectiv dobândă aferentă fond de sănătate de 7 % datorată de angajator, care de asemenea nu fac obiectul deciziei contestate, astfel că în mod legal contestația a fost respinsă cu privire la aceste sume.

În cazul în care reclamanta menționând greșit numerele de evidență a plășii pe documentul de plată, a achitat sume nedatorate are posibilitatea ca, în temeiul art. 112 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală – republicat, să solicite compensarea sumelor achitare în plus cu obligașii datorate aceluiași buget, operațiune asupra căreia instanța nu poate să dispună în baza prezentei acțiuni.

Față de aceste considerante, instanța a respins acțiunea și a menținut deciziile contestate, ca fiind temeinice și legale.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat recurs reclamanta BRAȘOV, iar în dezvoltarea motivelor de recurs se arată că hotărârea este lipsită de temei legal și a fost dată cu încălcarea legii, deoarece prin decizia contestată s-a stabilit în sarcina reclamantei obligașia plășii sumei de lei reprezentând contribuții de asigurări de sănătate datorate de persoanele aflate în șomaj, iar prin decizia de soluționare a contestației se schimbă natura contribuției și se stabilește în sarcina reclamantei obligașia de plată a contribuției de asigurări de sănătate datorate pentru persoanele pentru care plata se suportă din B.A.S. Există contrarietate între motivarea deciziei de soluționare a contestației potrivit căreia se consemnează că reclamanta a achitat suma de lei, iar în cuprinsul dispozitivului deciziei de soluționare a contestației se menționează această sumă ca fiind neachitată și reprezentând natura unei alte contribuții.

Reclamanta a contestat suma de lei deoarece aceasta nu reprezintă debit la contribuțiile de asigurări de sănătate datorate de persoanele aflate în șomaj, aceasta din urmă fiind de lei. De asemenea, suma de lei nu este datorată deoarece nu a fost cuprinsă ca și contribuție în declarația 100 înregistrată sub nr. /2006.

Ca atare, solicită anularea în parte a deciziei nr. 20/2006 emisă de pârâtă.

La dosar a depus întâmpinare Administrația Finanțelor Publice Brașov prin care solicită respingerea recursului și menținerea sentinței primei instanțe, ca legală și temeinică.

Recursul este nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, raportat la sentința atacată și la motivele de recurs invocate de recurrentă, precum și din prisma

dispo
rețini
legal

care
nefoi

acce
lei s-

25.0

asig

supc

con

plăt

con

con

afla

sun

săn

org

dar

ară

dec

jua

orę

mo

aci

lei

14

ac

și

ca

su

pl

au

re

aj

di

dispozițiilor art. 304/1 Cod procedură civilă, se constată că prima instanță a reținut corect situația de fapt și de drept dedusă judecății pronunțând o sentință legală și temeinică.

Recurenta critică sentința instanței de fond, cu privire la modul în care a fost apreciată suma de lei însă, se constată că aceste critici sunt nefondate și neîntemeiate.

Prin decizia nr. 100 din 25.01.2006 au fost stabilite obligații de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale, iar, la poz. nr. 6, pentru suma de lei s-au calculat accesoriile de lei.

În declarația nr. 100 înregistrată la organul fiscal în data de 25.01.2006, filele din dosar fond, suma de lei privește contribuția pentru asigurări sociale de sănătate datorată persoanelor pentru care plata se suportă din B.A.S., însă, în chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții, nr. 100 din 25.01.2006 (faza dosar fond), suma de lei a fost plătită ca și contribuție la asigurările de sănătate pentru persoanele aflate în concediu medical. În decizia nr. 100 din 25.01.2006, suma de lei a fost considerată ca și contribuție de asigurări de sănătate datorată persoanelor aflate în şomaj. Având în vedere că în declarația nr. 100 din data de 25.01.2006 suma de lei este declarată ca și contribuție pentru asigurările sociale de sănătate datorată persoanelor pentru care plata se suportă din BAS, organul fiscal trebuia să încadreze suma în cauză conform acestei denumiri, dar, pentru că aceasta a fost achitată în baza chitanței cu numărul mai sus arătat, suma de lei nu reprezintă obligație fiscală, nefăcând obiectul deciziei nr. 100 din 25.01.2006 și nici a deciziei nr. 12.2006.

În contestația cu nr. 100 din 25.01.2006 cât și în cererea de chemare în judecată, reclamanta contestă suma de lei ca fiind datorată, însă, atât organul fiscal prin decizia nr. 12.2006, cât și instanța de judecată, în mod corect au apreciat că suma nu constituie obligație de plată întrucât a fost achitată.

Reclamanta, făcând dovada achitării în termen a sumei de lei, nu datorează dobânzile de lei reținute prin decizia nr.

99.2006, astfel că părâta D.G.F.P. a admis contestația reclamantei sub acest aspect și a respins petitul care privește contestarea sumei de lei ca și contribuție de asigurări sociale de sănătate datorate persoanelor pentru care plata se suportă din B.A.S., această din urmă sumă, aşa cum s-a arătat mai sus, nefăcând obiectul deciziei nr. 100 din 25.01.2006.

Se mai poate reține că, organul fiscal a exonerat reclamanta de plata dobânzilor de lei, având în vedere că au fost respectate dispozițiile art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care reglementează dispozițiile privind efectuarea plății, astfel că, nu se poate aprecia că există contradicție între considerentele deciziei nr. 100 din 25.01.2006 și dispozitivul acesteia.

Față de aceste considerente, Curtea va respinge recursul reclamantei, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă pentru casarea sau modificarea sentinței atacate.

*Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
DECIDE:*

*Respinge recursul declarat de reclamanta
împotriva sentinței civile nr. 04.2007 a Tribunalului
Brașov – secția comercială și de contencios administrativ.*

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

Grefier,